

Regeringens naturpakke skader klimaet og øger truslen mod verdens skove og biodiversitet.

Det er tankevækkende, at i bestræbelsen på at rette op på den danske natur, fastholder et markant flertal i folketinget let og muntert at springe over de 70% af det danske landskab, hvor naturen virkelig er klimabelastet og biodiversiteten i bund: trafik- og industrianlæg, samt intensivt landbrug.

I stedet rettes fokus på de knap 2%, hvor naturen er mest artsrig, varieret og publikumsvenlig, nemlig 75000 ha statsskovearealer. Skove i økologisk balance og hvor biodiversiteten ikke blot er stabiliseret, men i de seneste årtier har været i generel fremgang. Skove, hvis vedvarende træproduktion i et bæredygtigt stofkredsløb bidrager i byggeri og energisektoren mmm., hvor træ substituerer CO2-tunge materialer som beton, stål, tegl, plast, isolering og fossil energi.

Denne substitutionseffekt handler ikke om småting. I 'urørt' skov i dansk perspektiv skal der paradoksalt nok 'røres' meget for at imødegå, at skoven naturligt udvikler sig uønsket tæt og mørk. Derfor må man lave 'strukturhugst', fjerne uønsket vegetation, veteranisere, lysstille/rydde skovbevoksninger, hegne og afgræsse mm, mens man for alt i verden ikke må udtage en eneste m³ gavntre.

I forbindelse med at de 75000 ha statsskov nu lægges 'urørt', realiseres derfor en negativ klimaeffekt i størrelsesordenen 1. mio. ton CO₂ årligt. Det svarer i første omgang til knap det halve af Aalborg Portlands udledning. I takt med at den urørte skov når sit optimum og dermed ophører med netto at suge CO₂ fra atmosfæren, stiger den negative klimaeffekt til at udgøre 2/3 af landets mest CO₂-tunge virksomhed.

Manglende klimaregnskab

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg modtog fra klimaministeren d. 9. februar et lille notat (link 1), hvori Dan Jørgensen skriver: "Dog forventes der fortsat et væsentligt lavere nettooptag (af CO₂) frem til 2030, end hvad der har været rapporteret for de forudgående ti år", idet der "indregnes nye tiltag såsom udlæg af urørt skov og reduceret hugst i statsskovene". Noget kryptisk antydes her, at selve omlægningen til 'urørt' skov i det næste årti medfører et yderligere CO₂-tab af en vis tydelig størrelse. Endnu mere bemærkelsesværdigt er det, at kigger man lidt i den bagved liggende 101 sideres rapport (link 2), fremgår det, "at klimaeffekter i andre sektorer ikke indgår i denne rapport". Det kan ikke forstås på anden måde, end at der omkring udlæg af de 75000 ha 'urørt' skov endnu ikke er redegjort for ovennævnte substitutionseffekter på +/- 1 mio ton CO₂/år, da de ikke opstår i skoven og derfor hører hjemme i andre sektorer.

Det betyder at varig skovdrifts store betydning i klimaregnskabet tilsyneladende fortsat ikke indgår i regeringens informationer til folketinget. Det forklarer meget godt, hvordan det er lykkedes at få vedtaget regeringens naturpakke, uden at det er gået op for folketinget, at der fulgte en betragtelig klimaregning med. Historien med infrastrukturplanen og hybridbilerne falder i tankerne.

Når nu det efterhånden er blevet almen viden, at øget brug af træ gavner klimaet, så må det alligevel undre, at det ikke er faldet nogen ind, at bede regeringen sætte tal på, hvad udlægning af så meget urørt

skov kommer til at betyde. Fortsat skovdrift vil ikke blot være bedre for naturen, klimaet og økonomien, men her i en krigstid også gøre os mindre afhængige af russisk gas.

Global ressourcebevidsthed

WWF skrev i indledningen af en større rapport i 2013 (link 3): "If production forests are managed sustainably and wood products are used efficiently or replace others with a heavier footprint, this should be good for the planet", og vurderer at klodens træforbrug i 2050 ville være 3-doblet i forhold til 2010. På den baggrund er det en refleksion værd, hvordan vi med nogle forskeres hjælp i DK er nået frem til, at det her i landet er klodens mest naturlige og cirkulære råvare, nemlig træ, der i store flademål skal lægges brak som 'urørt' skov. Hvordan forestiller man sig, vi på en ressourcebelastet klode skal leve bæredygtigt, hvis det ikke er ved at høste, hvad naturen selv varigt kan bringe uden tilsætningsstoffer?

Da vi i forvejen importerer ¾ af vort træforbrug og af klimahensyn fremover gerne vil anvende endnu mere træ, er det åbenlyst, at den manglende hjemlige hugst vil blive erstattet med yderligere import. Om det vil komme fra skove ligeså bæredygtige som de danske er tvivlsomt, og det vil uundgåeligt medvirke til yderligere pres på truede tropiske regnskove og andre oprindelige skove. Det fører til yderligere klimabelastning og øger risikoen for den globale biodiversitet, hvor den er mest sårbar.

I et globalt perspektiv forekommer det kontraproduktivt, at de danske kulturskove skal udsættes for designet 'rewilding' på bekostning af klodens særdeles sårbare, oprindelige skove. Så meget desto mere ubærligt, når man har den indsigt, at den lysåbne skovnatur, der kunstigt tilstræbes, aldrig har været naturlig i DK de sidste 8-9000 år. Mens WWF internationalt ønsker mere plantagedrift og stop for skovrydning, planlægger Naturstyrelsen nu rydning af store dele af statens nåletræsarealer, øst for israndslinien indenfor 6 år, vest for indenfor 25 år.

Såvel klima som biodiversitet er problemkomplekser, der skal ses i et internationalt perspektiv. Af et ministersvar fra 2020 (link 4) fremgår det: "Den danske rødliste tager udgangspunkt i arternes risiko for at uddø i Danmark, hvilket ikke nødvendigvis betyder, at arten er i risiko for at uddø på europæisk plan". Det forklarer, at af de 1844 arter, der er vurderet truede på den danske rødliste, er det knap 2%, der er vurderet truede på EU's rødliste. Ikke for at bagatellisere, men vi kan således glæde os over at 98% af arterne er i god tilstand, blot ikke i DK, fordi de her befinder sig i kanten af deres naturlige udbredelsesområde og derfor er sjældne.

Løftes blikket fra det nationale til det globale plan, ser man at regeringens naturpakke med 75000 ha urørt skov og 15 naturnationalparker ikke fremmer bæredygtighed, klima og biodiversitet. Og nationalt sættes biodiversiteten på spil netop der, hvor den i Danmark har det bedst.

En målrettet vej til reelt større biodiversitet, mere natur og bedre klima.

Hvis Mette Frederiksen reelt mener, at hun nu er lige så grøn som rød, så kan det anbefales, at statsministeren genåbner naturpakken for på et bredt fagligt og erfaret grundlag at revurdere, hvordan de

gode hensigter bedst imødekommes ud fra en holistisk erkendelse af skovenes langsigtede biologi og multiple formål.

At der er så meget at beskytte i skovene er ikke på trods af skovdriften, men netop fordi de i høj grad er dyrket i overensstemmelse med naturgrundlaget. Det taler for en fortsat drift af skovenes kerneområder i en mosaik af varierende produktionsbevoksninger, der yderligere suppleres med lysstillede græsningsskove, mere dødt ved, gamle træer, naturlig hydrologi, urørt skov, fredszoner for det frie hjortevildt m.fl., samt bedre skovbrynspleje. Dertil en randzoneforvaltning, hvor skovene får lov, gennem incitament og frivillighed, at brede sig fra skovbrynene og ud i landskabet. Altså reelt mere beskyttet, sammenhængende natur med det fælles mantra, at her høstes kun, hvad naturen med et minimum af pleje og indgreb vedvarende kan bringe uden tilsætningsstoffer og kemi. Hermed sikrer vi, at der ikke gambles med naturen, der hvor den har det bedst, men lader den brede sig derud, hvor naturen idag er presset i bund.

Det er en bæredygtig vision for et hvert grønt parti!

Kilder:

- 1) <https://www.ft.dk/samling/20211/almindel/MOF/bilag/312/2526232.pdf>
- 2) https://staticcuris.ku.dk/portal/files/291666895/KF22skov_drivhusgasregnskab_rapport.pdf
- 3) <https://www.worldwildlife.org/publications/wwf-s-living-forest-report-chapter-4-forests-and-wood-products>
- 4) <https://www.ft.dk/samling/20201/almindel/mof/spm/157/svar/1717022/2286433/index.htm>